

Отдѣли се отъ другари
Бърза коледарка спрѣтна —
Шарениятъ пошъ прѣмѣтна
Старъ ступанину прѣзъ рамо . . .
Името му и честъта му
Пакъ запѣватъ коледари.

Хоръ

Растна дърво столовито,
Грановито;
Коренъ въ сърдце на земята;
Върхъ извило въ небесата!

Коренъ — синове отбрани;
А невѣсти — китни грани;
Внуци мили —
Вършки въ небеса избили!

газетно
Шумъ и глъчъ. Ступанинъ стари
Шаренъ пошъ отъ рамо снема,
Но прѣди на коледари
Той да го повърне съ дари,
Хорътъ пѣсенъ пакъ ползема.

Втора зареда

Тъмни ноци се пробуди
Мило внуче, соколòво;
Баба му се чудомъ чуди,
Какъ да го приспи изново.